

200700713/1.

Datum uitspraak: 6 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/19187 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 28 december 2006 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij brief van 10 mei 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) naar aanleiding van een verzoek van appellant om hem een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd te verlenen, medegedeeld geen reden te zien om terug te komen op zijn eerdere besluit. Deze brief is aangehecht.

Hiertegen heeft appellant bij brieven van 13 mei 2005 en 6 juni 2005 bezwaar gemaakt.

Bij brief van 7 april 2006 heeft de minister appellant medegedeeld het bezwaarschrift van 6 juni 2005 conform artikel 6:15, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht ter behandeling als beroep naar de rechtbank te hebben doorgestuurd.

Bij uitspraak van 28 december 2006, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, zich onbevoegd verklaard van het tegen de brief van 10 mei 2005 ingestelde beroep kennis te nemen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 januari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 9 februari 2007 heeft de Minister van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. R.C.S. Bakker, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Spoel
Lid van de enkelvoudige kamer

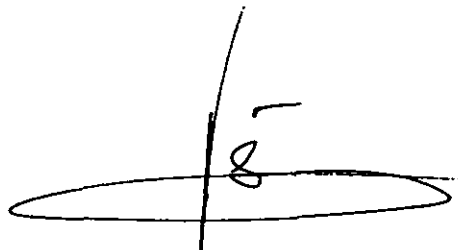
w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 juni 2007

393

Verzonden: **6 - JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)

36

Postadres: postbus 88, 9560 AB Ter Apel

Advocatencollectief Sloetstraat
T.a.v. mevr. mr. A. Portier
Postbus 364
6800 AJ ARNHEM

VERZONDEN

10 MEI 2005

Bezoekadres

Ter Apelervenen 3

9581 MC Ter Apel

Infolijn 0900-1234561 (EUR 0,10 p.m.)
(werkdagen van 9.00 tot 17.00)

Fax (0599) 56 81 40

Internet www.ind.nl

Unit
Doordiesnummer(s)
Datum
Dossiernummer
Betreft

Aanmeldcentrum Ter Apel
0599-56 81 41
10 mei 2005
9712.12.8063

geboren op
van Afghaanse nationaliteit

Geachte mevrouw Portier,

Op 10 januari 2005 heeft u een brief verzonden met daarin het verzoek om afgifte van een verblijfsvergunning voor de heer. Bij brief van 7 maart 2005 heeft u een afschrift verzonden van een brief van de heer met daarin nadere informatie over betrokkene en zijn verblijf in Nederland.

Naar aanleiding van bovengenoemde brieven, bericht ik u het volgende.

Ik vat uw brief op als een verzoek om toepassing van de inherente afwijkingsbevoegdheid. In artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is de inherente afwijkingsbevoegdheid opgenomen. Volgens de tekst van en de toelichting op dit artikel is de bevoegdheid om van een beleidsregel af te wijken beperkt tot bijzondere gevallen. De belanghebbende moet onevenredig nadeel ondervinden bij het handhaven van de beleidsregel.

In de door u en door betrokkene aangevoerde omstandigheden zie ik geen reden om terug te komen op mijn eerdere besluit.

Ten overvloede wil ik u nog wijzen op de mogelijkheden die betrokkene heeft om een verblijfsvergunning regulier aan te vragen teneinde te kunnen verblijven bij zijn ouders hier te lande.

Ik neem aan u voldoende te hebben bericht.

Ontvangen d.d.

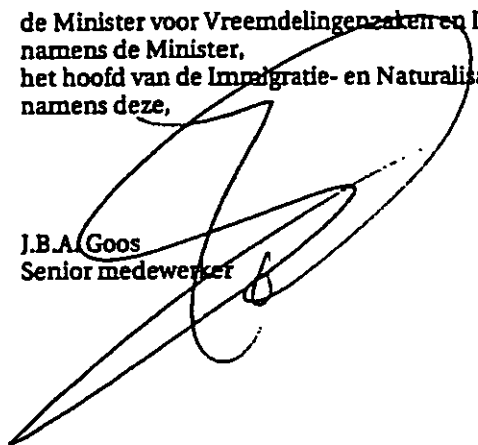
19 APR 2006

Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingen zaken
te Maastricht

Hoogachtend,

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens de Minister,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
namens deze,

J.B.A. Goos
Senior medewerker

Ontvangen d.d.

19 APR 2006

Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken

19 APR 2006

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Zutphen

Meervoudige kamer voor vreemdelingenzaken

Registratienummer:

Awb 06/19187

Datum uitspraak:

28 december 2006

UITSPRAAK

in het geschil tussen:

geboren op _____ eiser,
van Afghaanse nationaliteit,
gemachtigde: mr. A. Portier, advocaat te Arnhem,

en

DE MINISTER VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE

verweerder,

gemachtigde: mr. J.P. Guérain, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Bij brief van 10 januari 2005 is door de gemachtigde van eiser namens eiser een verzoek ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd. Verweerder heeft bij brief van 10 mei 2005 aan de gemachtigde medegedeeld dat hij geen reden ziet om terug te komen op zijn eerdere besluit. Tegen deze brief van verweerder is bij brieven van 13 mei 2005 en 6 juni 2005 bezwaar gemaakt.

Bij brief van 7 november 2005 heeft verweerder voormelde schriftelijke reactie ingetrokken.

Bij brief van 2 juni 2006 is het bezwaar van 6 juni 2005 doorgezonden naar de rechtbank ter behandeling als beroep.

Het geschil is vervolgens behandeld ter zitting van de meervoudige kamer van 28 november 2006, waar de gemachtigden van partijen zijn verschenen. Eiser is niet verschenen.

2. Motivering

- 2.1 Ingevolge artikel 1:3, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) wordt onder besluit verstaan een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling.

Ingevolge artikel 1:3, derde lid, van de Awb wordt onder aanvraag verstaan een verzoek van een belanghebbende een besluit te nemen.

Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, van de Awb kan een belanghebbende tegen een besluit beroep instellen bij de rechtbank.

Ingevolge artikel 6:2, aanhef en onder b, van de Awb worden voor de toepassing van wettelijke voorschriften over bezwaar en beroep met een besluit gelijk gesteld het niet tijdig nemen van een besluit.

- 2.2 Tussen partijen is niet in geschil dat tegen verweerders brief van 10 mei 2005 bij brief van 6 juni 2005 bezwaar is gemaakt en dat voormelde reactie van verweerder bij brief van 7 november 2005 is ingetrokken. Daarnaast stelt de rechtbank vast dat verweerder bij brief van 2 juni 2006 het bezwaar van 6 juni 2005 naar de rechtbank heeft doorgezonden. Voorts stelt zij thans vast dat door verweerder naar aanleiding van het verzoek van 10 januari 2005 geen besluit is genomen.
- 2.3 In de brief van 10 januari 2005 heeft eiser verweerder verzocht om verlening van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd.
Aan dit verzoek heeft eiser – samengevat – ten grondslag gelegd zijn jarenlange verblijf in Nederland, het feit dat er bij de verlenging van de aan eiser verleende voorwaardelijke vergunning tot verblijf en/of de aanvraag van een vergunning tot verblijf zonder beperkingen wegens allerlei familieomstandigheden dingen fout zijn gegaan en het feit dat verweerder op 1 augustus 2001 stelde dat aan eiser inmiddels op andere (dan asielrechtelijke) gronden verblijf was toegestaan.
- 2.4 Onder verwijzing naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 2 november 2005 (zaak nr. 200504572/1, JV 2005/471) overweegt de rechtbank als volgt. In voormelde brief van 10 januari 2005 wordt door de gemachtigde namens eiser beschreven in welke omstandigheden eiser zich bevindt en om een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd verzocht. Evenwel kan uit de brief niet worden afgeleid of dat verzoek strekt tot verlening van een verblijfsvergunning asiel, dan wel regulier. Daarbij is nog van belang dat eiser ten tijde van het verzoek van 10 januari 2005 niet in het bezit was van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd. Anders dan partijen kennelijk menen, is met de brief van 10 januari 2005 dan ook geen sprake van een verzoek om een bepaald, naar inhoud en strekking voldoende concreet geduid, besluit te nemen en is deze brief derhalve geen aanvraag in de zin van artikel 1:3, derde lid, van de Awb. Dit brengt mee dat verweerder op de brief van 10 januari 2005 geen besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb kan nemen.
- 2.5 Nu artikel 8:1 van de Awb slechts beroep openstelt tegen een besluit en deze bepaling, gelezen in samenhang met artikel 6:2, aanhef en onder b, van de Awb, slechts beroep openstelt tegen het niet tijdig nemen van een besluit, leidt het vorenoverwogene tot het oordeel dat de rechtbank zich onbevoegd dient te verklaren.
- 2.6 Voor een veroordeling in proceskosten bestaat geen aanleiding.

3. **Beslissing**

De rechtbank:

- verklaart zich onbevoegd.

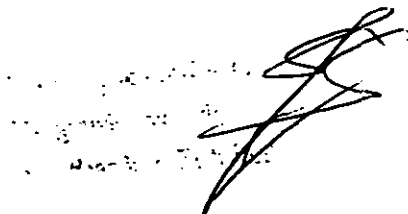
Aldus gegeven door mrs. E.H.T. Rademaker, voorzitter, L.J.P. Lambooy en M.J.H. Schuurman, en in het openbaar uitgesproken door de voorzitter op 28 december 2006 in tegenwoordigheid van mr. F.S. Zwerwer als griffier.

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak dient te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op:

28 DEC 2006

advokatenkollektiefsloetstraat

hendry de boer
lione van etten
ossia huber
cheyl lucassen
osteld portier
jan bein van rijswijk
mickie van willigen
advokaten en procureurs

treez derksen
jose peeze blakhorst
luana pamice
anne-marie willevert
administratie

Afdeling Bestuursrechtspraak
Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage
tevens per fax: 070 - 365 1380

Arnhem: 25 januari 2007

APPÊLSCHRIFT

Betreft: hoger beroep inzake Awb 06/19187

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
25 JAN 2007	
ZAAKNR. 200700713	
AAN:	VD
BEHANDELD: DD	PAR:

Inzake: de heer
Geboren op:
Nationaliteit: Afghaanse
IND-nummer: 9712.12.8063

542-A

Geeft te kennen:

De heer geboren op van Afghaanse nationaliteit, zonder vaste woon- of verblijfplaats, ten deze woonplaats kiezend te 6821 CP Arnhem aan de Sloetstraat 69, bij het kantoor van mr A. Portier, zijnde het Advokatenkollektief Sloetstraat, en die uitdrukkelijk door appellant is gemachtigd en als zijn gemachtigde zal optreden met het recht van vervanging; dat appellant hierbij hoger beroep instelt tegen het in kopie bijgesloten afschrift van de Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage nevensittingsplaats Zutphen, (productie 1), gedateerd 28 december 2006 en waarvan dezelfde dag een afschrift werd verzonden, waarbij; De rechtbank zich onbevoegd heeft verklaard.

Ondergetekende, mevrouw mr A. Portier, is bepaaldelijk gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep.

Het appèlschrift rust op de navolgende grieven, maar vooreerst wordt een samenvatting van het geschilpunt in (hoger) beroep gegeven, waarbij een nadere toelichting op het procesverloop wordt gegeven en waarbij enkele stellingen uit de uitspraak van de rechtbank dienen te worden gecorrigeerd.

Op 10 januari 2005 verzocht gemachtigde namens appellant om de afgifte van een verblijfsvergunning (onbepaalde tijd). De rechtbank te Zutphen oordeelt in de uitspraak ten onrechte dat hiermee enkel en alleen om de afgifte van een vaste verblijfsvergunning werd verzocht, hetgeen onjuist is omdat om de afgifte van een verblijfsvergunning werd verzocht (uiteeraard bij voorkeur een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd).

In dit verzoek om afgifte van een verblijfsvergunning, dat vanuit het Aanmeldcentrum te Ter Apel werd ingediend, wordt melding gemaakt van het feit dat appellant zijn herhaalde asielaanvraag d.d. 6 januari 2005 weer had ingetrokken, vanwege het gegeven dat er geen nova voorhanden waren en een herhaalde asielaanvraag derhalve geen reële kans van slagen zou hebben.

Verweerder heeft op dat verzoek afwijzend beslist bij brief van 10 mei 2005, waartegen appellant op 6 juni 2005 bezwaar heeft ingediend, welke bezwaar ter verdere behandeling als beroepschrift naar de rechtbank werd doorgezonden. Verweerder heeft nimmer verzocht aan appellant om de gronden van het bezwaarschrift aan te vullen, noch heeft de rechtbank te Zutphen ooit verzocht om de gronden van het beroepschrift in te dienen.

In beroep bij de rechtbank te Zutphen lag uitsluitend het geschilpunt voor of de aanvraag om de afgifte van een verblijfsvergunning d.d. 10 januari 2005 als een asielaanvraag of een reuliere aanvraag geduid moest worden.

Grief 1:

De rechtbank oordeelde ten onrechte onder punt 2.4 als volgt:

Onder verwijzing naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 2 november 2005 (productie 2) overweegt de rechtbank als volgt. In mormelde brief van 10 januari 2005 wordt door de gemachtigde namens eiser beschreven in welke omstandigheden eiser zich bevindt en om een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd verzocht.

Zoals hiervoor reeds werd aangegeven, werd verzocht om de afgifte van een verblijfsvergunning onbepaalde tijd), waarmee dus niet uitsluitend om een vaste verblijfsvergunning werd gevraagd.

De verwijzing naar voornoemde Afdelingsuitspraak is niet terecht, aangezien dat een andere casus betrof. In die zaak werd in brieven beschreven in welke omstandigheden die vreemdelingen zich bevonden en het was niet duidelijk of in die brieven afzonderlijk of in hun onderlinge samenhang bezien een verzoek om verlening van enige verblijfsvergunning kon worden gelezen. In deze zaak kan niet anders dan een verzoek om verlening van een verblijfsvergunning worden gelezen, nu in de betreft-regel staat vermeld: verzoek om afgifte van een verblijfsvergunning (onbepaalde tijd).

De rechtbank vervolgt met: Een wet kan uit de brief niet worden afgeleid of dat verzoek strekt tot verlening van een verblijfsvergunning asiel, dan wel regulier. Daarbij is nog van belang dat eiser ten tijde van het verzoek van 10 januari 2005 niet in het bezit was van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd.

De stelling dat uit die brief niet zou kunnen worden afgeleid of het een asielerzoek of een verzoek om afgifte van een verblijfsvergunning regulier betrof, is onbegrijpelijk. Gemachtigde en appellant bevonden zich in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Gemachtigde had op 10 januari 2005 een gesprek met verweerder, waarin verweerder verzocht om appellant de herhaalde asielaanvraag weer in te laten trekken, aangezien er geen nova zouden zijn en hij anders in het aanmeldcentrum in die AC-procedure een negatief besluit zou krijgen. Appellant had even daarvoor die herhaalde asielaanvraag d.d. 6 januari 2005 op verzoek van verweerder ingetrokken. Vervolgens doet gemachtigde namens appellant een verzoek tot afgifte van een verblijfsvergunning, in welk verzoek nog melding wordt gemaakt van die intrekking van de herhaalde asielaanvraag vanwege het ontbreken van nova. En gelet op die omstandigheden zou (voor verweerder) niet duidelijk zijn dat het hier een verzoek tot afgifte van een reguliere verblijfsvergunning betrof?????

Ook de opmerking dat eiser ten tijde van het verzoek niet in het bezit was van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd maakt in dit opzicht niets uit. Allereerst werd er om een verblijfsvergunning gevraagd, en niet uitsluitend om een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd. Maar ook afgezien daarvan kan noch een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd noch een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd worden verleend, indien appellant op

dat moment niet in het bezit was van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd. Dit laatste gegeven heeft niets van doen met een beoordeling of sprake zou zijn van een asielaanvraag of een verzoek tot afgifte van een reguliere verblijfsvergunning. Overigens heeft verweerder een IND-werkinstructie nr. 2005/35 (productie 3) van 1 december 2005, waarin richtlijnen staan voor de beoordeling of sprake is van een aanvraag en zo ja of sprake is van een asielaanvraag of een reguliere aanvraag. Als deze richtlijnen gevolgd waren, dan was duidelijk dat in casu sprake is van een aanvraag tot verlening van een reguliere verblijfsvergunning.

De rechtbank oordeelt tenslotte ten onrechte dat:

Anders dan partijen kennelijk menen, is met de brief van 10 januari 2005 dan ook geen sprake van een verzoek om een bepaald, naar inhoud en strekking volloevende concreet geduid, besluit te nemen en is deze brief derhalve geen aanvraag in de zin van artikel 1:3, derde lid, van de Awb. Dit brengt mee dat verweerder op de brief van 10 januari 2005 geen besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb kan nemen.

Appellant kan zich hiermee niet verenigen om de hierna volgende redenen.

In de aanhef van de brief d.d. 10 januari 2005 staat vermeld dat het een verzoek om afgifte van een verblijfsvergunning (onbepaalde tijd) betreft. Aldus is sprake van een aanvraag om een verblijfsvergunning en uit het hiervoor weergegeven feitenrelaas blijkt dat verzocht is om de afgifte van een reguliere verblijfsvergunning vanwege de schrijnendheid van de situatie, waarbij benadrukt mag worden dat verweerder grotendeels schuld is aan het geven dat appellant geen verblijfsvergunning (voor onbepaalde tijd) bezit, gelet op de onjuiste brief van 1 augustus 2001, waarin werd vermeld dat aan hem inmiddels verblijf op andere gronden was toegestaan!

De brief van 10 mei 2005 was dan ook een besluit in primo op die aanvraag, waartegen bezwaar openstond.

Grief 2:

Gelet op het voorgaande heeft de rechtbank dan ook in punt 2.5 ten onrechte geoordeeld dat:

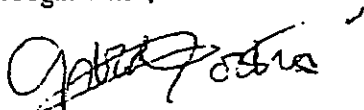
Nu artikel 8:1 van de Awb slechts beroep openstelt tegen een besluit en deze bepaling, gelezen in samenhang met artikel 6:2, aanhef en onder b, van de Awb, slechts beroep openstelt tegen het niet tijdig nemen van een besluit, leidt het vorenoverwogene tot het oordeel dat de rechtbank zich onbevoegd dient te verklaren.

In het kader van de rechtsontwikkelingrechtseenheid en rechtszekerheid, dient deze uitspraak van de rechtbank Zutphen vernietigd te worden, want er is wel degelijk sprake van een aanvraag tot verlening van een reguliere verblijfsvergunning.

PETITUM:

Redenen waarom appellant u verzoekt om de bestreden uitspraak van de rechtbank te Zutphen van 28 december 2006 te vernietigen.

Hoogachtend,

Mr A Porner Advocaat.

Bijlagen: 3